

че повече от 18 години живее много стеснено в жилищното си помещение. Това се отрази и на неговото здравословно състояние. Страда от ~~Бързият изхвъркан~~, при което често крайниците не се оросяват правилно от кръв. Намирам, че тази болест е повече резултат на неговото жилищно притеснение. Даже по един време смяташе, че трябва да напусне научната работа. Зашто, ако това болезнено състояние се разрастне, ще окаже влияние върху неговата памет и неговата духовна енергия. Беше искал да отиде в почвенния институт, но се отказа и се преназначи другаде, за да се облекчи от работа – чувствуване отслабване на силите в известна степен вследствие на стесненото си жилищно състояние.

Неговото жилище е разкошно. Намира се срещу Докторския изостник. Има много слънце, но е малко: той е с две големи деца, момиче^{ти}, които също се открояват като делови и съснетелски ученици^{или} в гимназията, изобщо притежават много от качествата на баща си. Майката е по-повърхностна, привлича и повече външните форми на изява. Той и жена му са два различни мира: иска да живее по-бурио, по-околно, да бъде повече в контакт с хората. А той, така да се каже, бяга от хората. И тук, при нас, когато дойде, седне на фойеръле, приказваме, но никой път пред мен не обича да говори за своята работа, за своите отношения – нищо не разпревя, мълчи. И както седи, сложи ръце на лицето си и почва да мисли, унесен се нанякъде.

В жилището, където е, живеят три семейства. И децата, и той идват тук да се къпят. Има само една стая и един коридор 2,5 на 6 метра. А за да се запазят силите му, нужно му е спокойствие, необходим му е работен кабинет. Нощно време не смее да отвори електрическото осветление, взема си на тъмно бележки. Сам той е изриден. Изобщо не реагира, в всички трупа върху себе си. Дори при първоначалното решение за изграждането не реагира и не казва нищо против никого, нито даде вид, че е недоволен, че той също е спири-